

Bruxelles, 7.12.2022
SWD(2022) 698 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI
REZUMAT AL RAPORTULUI PRIVIND EVALUAREA IMPACTULUI

care însoțește documentele

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 575/2013 și (UE) 2017/1131 în ceea ce privește măsurile de diminuare a expunerilor excesive față de contrapărți centrale din țări terțe și de sporire a eficienței piețelor de compensare din Uniune

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2013/36/UE și (UE) 2019/2034 în ceea ce privește tratamentul riscului de concentrare față de contrapărți centrale și al riscului de contraparte pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate compensate la nivel central

{COM(2022) 697 final} - {SEC(2022) 697 final} - {SWD(2022) 697 final}

Necesitatea de a acționa

Piețele financiare din UE depind în mod esențial de unele servicii furnizate de anumite contrapărți centrale (CPC) din țări terțe, ceea ce conduce la riscuri semnificative pentru stabilitatea financiară a UE. Regatul Unit este principalul loc unde se realizează compensarea instrumentelor financiare derivate denominate în euro, având o cotă de piață de peste 90 %. Banca Centrală Europeană (BCE) și Comisia au identificat compensarea drept un risc semnificativ la adresa stabilității financiare pentru UE în cazul în care participanții la piața UE ar pierde brusc accesul la CPC din Regatul Unit. Acest lucru a dus la adoptarea unei decizii de echivalare în septembrie 2020. În această decizie, Comisia a reiterat mesajul adresat participanților la piața UE de a-și reduce expunerile excesive față de CPC-urile stabilite în Regatul Unit. Cu toate acestea, o astfel de reducere nu a avut loc până în prezent.

Colaborarea cu organismele relevante ale UE, cum ar fi Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), BCE, Comitetul european pentru risc sistemic și mecanismul unic de supraveghere, în cadrul unui grup de lucru ad-hoc privind compensarea instituit de Comisie, a confirmat existența problemei și riscurile acesteia pentru stabilitatea financiară. Concluzia discuțiilor din cadrul grupului de lucru a fost că reducerea semnificativă a expunerilor excesive respective într-un mod ordonat și controlat ar necesita o combinație de modificări legislative și nelegislative în anii următori. Aceste modificări ar fi necesare pentru: (i) îmbunătățirea atractivității compensării în UE, (ii) încurajarea dezvoltării infrastructurii în UE și (iii) consolidarea mecanismelor de supraveghere din UE pentru a aborda în cele din urmă riscurile relevante pentru stabilitatea financiară.

În lipsa unor acțiuni suplimentare din partea UE, este foarte probabil ca participanții la piață să continue să compenseze în acele CPC sistemică din țări terțe, menținându-se astfel, și chiar amplificându-se, dependența excesivă descrisă. Acest lucru prezintă riscuri semnificative pentru stabilitatea financiară în cazul unui scenariu de criză care implică o CPC dintr-o țară terță sau în cazul unei pierderi bruște a accesului la serviciile sale.

Soluții posibile

Opțiunile de politică disponibile au fost identificate pe baza raportului ESMA din 2021 de evaluare a CPC de importanță sistemică din Regatul Unit, pe baza discuțiilor cu organismele UE menționate mai sus și în cadrul grupului de lucru privind compensarea și pe baza unei consultări publice specifice. Măsurile luate în considerare în evaluarea impactului vizează abordarea problemelor legate atât de ofertă, cât și de cerere, precum și a riscurilor transfrontaliere din ce în ce mai mari la nivelul UE care apar ca urmare a creșterii fluxurilor de compensare ale UE.

În ceea ce privește oferta, pentru a îmbunătăți atractivitatea CPC-urilor situate în UE pentru participanții la piață, se iau în considerare mai multe opțiuni de raționalizare a procedurilor sau de introducere a unui mecanism simplificat care să permită CPC-urilor să își modifice modelele și parametrii într-un mod rapid și favorabil întreprinderilor.

În ceea ce privește cererea, pentru a încuraja compensarea în CPC -uri din UE, sunt luate în considerare mai multe opțiuni: una care descurajează expunerile excesive ale băncilor față de CPC-uri, una care le impune participanților la piață să mențină un cont activ la CPC-uri din UE, una care extinde sfera entităților care compensează în UE, una care facilitează accesul la compensare pentru clienți și participanți indirecti și o combinație a acestor opțiuni.

În cele din urmă, pentru a consolida cadrul de supraveghere a CPC din UE pentru a ține mai bine seama de riscurile transfrontaliere, asigurând astfel stabilitatea financiară, sunt luate în considerare două opțiuni, una de raționalizare a cadrului de supraveghere și de introducere a unor echipe comune de supraveghere sub responsabilitatea autorităților naționale de supraveghere, iar cealaltă de creare a unei autorități unice de supraveghere pentru CPC-urile din UE.

În prima etapă au fost eliminate mai multe opțiuni, în special impunerea obligației de compensare în UE sau cerința ca obligația de compensare să fie îndeplinită în CPC-uri din UE sau în CPC-uri din țări terțe mai puțin riscante. Următoarele opțiuni au fost, de asemenea, eliminate în prima etapă: acordarea accesului tuturor CPC-urilor din UE la facilitățile oferite de băncile centrale, prelungirea duratei de funcționare a obiectivului 2 și extinderea domeniului de aplicare al obligației de compensare.

Impactul opțiunii preferate

Analiza a selectat opțiunile preferate pe baza contribuției lor la obiectivele specifice ale prezentei inițiative, și anume: (i) îmbunătățirea atractivității CPC-urilor din UE, (ii) încurajarea compensării în CPC-urile din UE și (iii) permiterea unei mai bune luări în considerare a riscurilor transfrontaliere, precum și a raportului cost-eficacitate și a coerenței acestora.

În ceea ce privește oferta, a fost selectată ca opțiune preferată o combinație de proceduri simplificate și un mecanism de validare *ex post*. Acest lucru ar permite simplificarea procedurilor actuale în cea mai mare măsură posibilă, menținându-se în același timp stabilitatea financiară. Evaluarea concluzionează că această combinație ar fi cea mai potrivită pentru atingerea primului obiectiv specific (îmbunătățirea atractivității CPC-urilor din UE). În ceea ce privește al doilea obiectiv specific de încurajare a compensării în UE, această opțiune ar putea contribui indirect la obiectiv prin creșterea atractivității CPC-urilor situate în UE pentru participanții la piață. În același timp, ar reduce costurile administrative și de oportunitate pentru CPC-urile din UE mai mult decât oricare dintre opțiunile luate în considerare în mod izolat.

În ceea ce privește cererea, opțiunea preferată combină limitarea expunerilor excesive ale băncilor față de CPC-uri, impunând înființarea unui cont activ, extinzând sfera participanților la piață care compensează în UE și facilitând compensarea de către clienți pentru a elimina obstacolele din calea compensării de către participanții la piață care, de obicei, compensează în calitate de clienți. Acest lucru va contribui la abordarea dependenței excesive de CPC-urile de importanță sistemică din țări terțe. Prin această opțiune s-ar atinge obiectivul specific de îmbunătățire a compensării în UE într-o măsură mai mare decât prin fiecare opțiune luată în

considerare în mod individual și s-ar asigura un bun echilibru între atingerea obiectivului și limitarea impactului negativ asupra pieței. Aceasta ar stabili în mod clar o cerință de mărire a volumelor de compensare în CPC-urile din UE, prin intermediul măsurii privind contul activ. În același timp, ar stabili un cadru credibil pentru asigurarea conformității băncilor și a firmelor de investiții – care sunt cele mai importante contrapărți financiare. Această opțiune este considerată cea mai adecvată și fezabilă deoarece se preconizează că va evita efectele perturbatoare asupra competitivității membrilor compensatori din UE și ar putea fi adaptată și calibrată pentru a ține seama de impactul costurilor pentru clienții mai mici, permițând în același timp o reducere treptată a expunerilor la CPC-uri de importanță sistemică și astfel reducându-se riscurile la adresa stabilității financiare a UE.

În ceea ce privește supravegherea, pe baza evaluării și comparării tuturor opțiunilor, analiza arată că este foarte probabil ca modificările specifice ale cadrului de supraveghere actual să fie abordarea cea mai proporțională, deși nu este neapărat cea mai eficace opțiune pentru o mai bună luare în considerare a riscurilor transfrontaliere. Această opțiune ține seama, de asemenea, de preocupările legate de faptul că o supraveghere mai centralizată a CPC la nivelul UE nu ar fi în concordanță cu responsabilitatea finală pentru sprijinirea potențială a unei CPC într-o situație de criză, care, în temeiul Regulamentului privind redresarea și rezoluția contrapărților centrale, revine statului membru de stabilire al fiecărei CPC.

În ceea ce privește costurile, deși stabilitatea financiară este un bun public și, prin urmare, nu poate fi cuantificată, opțiunile reținute pot fi calibrate pentru a se asigura proporționalitatea costurilor pentru participanții la piață, pentru CPC-uri, pentru ESMA și pentru autoritățile naționale.